

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 21/01/2022 a les 09:30

Maruja Limón: «L'acceptació i la cura són necessàries per fer una societat més sana»

Parlem amb el quintet barceloní del seu tercer àlbum, 'Vidas'

Maruja Limón | Laura Abad

La fusió de pop amb ritmes llatins, flamenc i jazz defineix el quintet barceloní **Maruja Limón**. El 2018, la formació debutava discogràficament amb *Más de ti*, (Kasba) i, l'any següent, van seguir madurant la seva proposta amb *Ante mí* (Kasba, 2019), un disc conceptual sobre la invisibilitat. Ara, llança el tercer àlbum, *Vidas* (Satélite K, 2021), un disc en què el grup arrisca en la seva experimentació sonora, mentre proposa -com ja és habitual- cançons que són festives i reivindicatives en català i castellà. Parlem amb la cantant Sheila Quero sobre aquest nou treball.

Al disc anterior, 'Ante mí' (Kasba Music, 2019), vau consolidar una proposta artística de mestissatge. Què aporteu amb 'Vidas'?

És un disc més arriscat. Hem experimentat amb noves possibilitats sonores, tant orgàniques com electròniques, i no ens ha fet cap por treure o posar elements per aconseguir emocionar-nos a l'hora de tocar les cançons. Vam anar una setmana a la masia dels Estudis Ground, a Cornellà del Terri, per centrar-nos de ple en el disc i poder provar coses tranquil·lament. A més, tot l'àlbum està gravat en directe i això fa que l'energia que desprèn sigui més poderosa, més real.

La portada del disc fa èmfasi en la pluralitat, amb una imatge que ajunta tots els vostres rostres, com si fóssiu una. A què fa referència aquest 'Vidas', en plural?

És que **Maruja Limón** som una i anem a una... Fa tant de temps que estem juntes! [Riu] En realitat tenim idees, gustos i caràcters molt diferents, però hem combinat les nostres personalitats per donar forma al disc. L'hem titulat *Vidas* en plural, perquè ha estat molt bonic buscar l'equilibri en la diversitat i en les nostres pròpies diferències.

La filosofia de voler mostrar la invisibilitat de certs col·lectius continua present en aquest nou treball?

Potser a l'anterior disc en vam ser molt més conscients, però és inevitable traslladar les nostres inquietuds a les cançons. El món que ens envolta té molts *inputs* que ens activen i ens fan reflexionar, tenim moltes converses on projectem la necessitat de canvis socials en molts àmbits. Per tant, el contingut de les cançons aborda des dels estereotips de gènere fins a les noves masculinitats, passant pel control social per part de les institucions, les malalties i, especialment, la necessitat de viure intensament davant de tanta injustícia.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=hD1g8NqVC38>

Una de les línies temàtiques de *Vidas* és la reivindicació LGTBIQ+.

Som molt diverses en l'aspecte afectivosexual i hem viscut situacions discriminatòries a causa de la nostra orientació. Pensem que és rellevant parlar-ne i donar veu a tot el col·lectiu perquè la societat vagi assimilant que aquesta diversitat és natural, que tenim molts prejudicis culturals que hem de resignificar, i que l'acceptació i la cura dels altres són necessàries per establir les bases d'una societat més sana a nivell emocional.

Heu tornat a incloure-hi una cançó en català, "Merceditas", un cant a fer tot el que es vol, i que va precedida de "Preludi 28 de maig".

La Merceditas, a qui totes coneixem des de fa anys, és la cosina de la nostra guitarrista Vicky Blum, i ha estat diagnosticada de càncer. Ella es va replantejar la idea de viure com si no hi hagués un demà, i d'aquí ha vingut el vers: 'Fes es el que et doni la gana, que quan miris enrere no et quedi res a fer'. I el preludi és el "Fandango de glòria" adaptat al català, i la data del 28 de març fa referència al dia en què van donar la notícia a la Merceditas.

Al llarg de l'àlbum també presenteu un tipus d'amor addictiu, d'anades i vingudes, de passió i patiment. Com el definiu?

Les addiccions amoroses moltes vegades són com una droga, perquè la muntanya russa de les emocions intenses ens manté vibrants i ens enganxa. Segons com ho gestionem, pot ser un procés dialogant positiu o pot generar una situació nociva. Ens eduquen des de ben petites en la idea de l'amor romàntic, però no ens eduquen en la gestió emocional, i això genera conflictes a l'hora de reconèixer com et sents de veritat en la relació amb l'altre, ni en la manera com cal actuar per solucionar els conflictes. Reformular i reconvertir l'amor romàntic en un amor sa és una lluita més.

Maruja Limón Foto: Laura Abad

A "Machito" descriu una cita en l'era actual del 'roneo digital'. Es basa en alguna anècdota que heu viscut?

Sí, al principi es titulava "Suave", i era una cançó d'enamorament inspirada en un *roneo* digital dels que hi ha a les xarxes socials, però aquesta cita va acabar en un "Fiasco". Totes vam començar a parlar, entre riures i conyes, de situacions similars que havíem viscut i vam definir finalment "Machito", una oda còmica dedicada a aquest perfil d'homes.

Una altra de les novetats del nou disc ha estat el canvi de segell amb Satélite K. Per què?

El canvi era necessari per poder treballar amb un equip que ens pogués cobrir diferents àrees i ens facilités les gestions per poder focalitzar-nos millor en l'escena musical.